

यदि न ददाति तदा मूलनाशः । 'विनष्टे मूल-
नाशः स्याद्देवराजकृतादते ।' इति नारदवच-
नात् । देवराजकृतादते । देवमसुरदकदेशी-
पद्मवादि । देवकृतादिनाशादिना । तथा स्वाप-
राधरहितानाजकृतात् । देवराजकृते तु विनाशे
सृष्टिकं मूलं दातव्यमधमर्गेनाध्यन्तरं वा
यथाह ।

“स्रोतसापहृते चैत्रे रात्रा चेवापहारिते ।
आधिरन्तोऽप्य कर्णयो देवं वा धनिने धनमिति॥”
तत्र स्रोतसापहृत इति देवकृतोपलक्षणम् ।
अपि च ।

“आधिः स्त्रीकरणान् विही रक्षमागोऽप्यचार-
ताम् ।

यातचेत्य आधियो धनभावा धनो भवेत् ।
आधिर्गोप्यस्य भोग्यस्य च स्त्रीकरणादुपभोगा-
दाधियदृष्टविद्विर्न सात्त्विकिखनमानेव नाप्यु-
द्देशमानेव यथाह नारदः ।

“आधितु द्विविधः प्रोक्तो जङ्गमः स्थावरकथा ।
विहिरस्त्रोभयस्यापि भोगो यद्यत्ति बान्धवा ॥”
अस्य च फलम् ।

“आधौ प्रतियद्दे क्रीते पूर्वा तु बलवत्तरेति ।”
या स्त्रीकारान्ता क्रिया सा पूर्वा बलवती
स्त्रीकाररहिता तु पूर्वापि न बलवतीति च
चाधिः प्रयत्नेन रक्षमागोऽपि कालवशेन यद्य-
चारतामविहृत एव सृष्टिकं मूलं दद्यात्प्राप्ततां
गतस्तदाधिरन्तः कर्णयः । धनिने वा धनं देयं
रक्षमागोऽप्यचारतामिति वदता आधिः प्रय-
त्नेन रक्षणीयो धनिनेति ज्ञापितम् । आधिः
प्रथमैर्द्विगुण इत्यस्यापवादमाह ।

“चरित्रबन्धककृतं सृष्ट्या दापयेद्भनम् ।
सबद्धारकृतं त्रयं द्विगुणं प्रतिदापयेत् ॥”

चरित्रं शोभनाचरितम् । चरित्रेव बन्धकं
चरित्रबन्धकम् । तेन यत् द्रव्यमात्मसात् कृतं
पराधीनं वा कृतम् । एतदुक्तं भवति धनिनः
खच्छाश्रयत्वेन बहुमूल्यमपि द्रव्यमाधोक्त्या-
धमर्गेवात्पमेव द्रव्यमात्मसात् कृतम् । यदि वाध-
मर्गेस्य खच्छाश्रयत्वेनाप्यमूल्यमाधिं गृहीत्वा
बहुद्रव्यमेव धनिनाधमर्गाधीनं कृतमिति तद्वर्ण-
नं श्रुत्वा सद्यः दापयेत् अयमाश्रयः एवंरूपं
बन्धकं द्विगुणीभूतेऽपि द्रव्ये न गच्छति किन्तु
द्रव्यमेव द्विगुणं दातव्यमिति । तथा सबद्धार-
कृतं करणं कारः भावे चञ् सबद्धारः
सबद्धारः कारे सङ्गागदस्येति सन् सबद्धारिण
कृतं सबद्धारकृतम् । अयमभिसन्धिः । यदा
बन्धकापेक्षधमस्य एव इत्थं परिभाषितं द्विगुणी-
भूतेऽपि द्रव्ये मया द्विगुणं द्रव्यमेव दातव्यम् ।
नाधिनाश इति तदा तद्विगुणं दापयेदिति ।
अन्योऽर्थः । चरित्रशब्देन गङ्गाकानादि-
होत्रादिजनितमपूर्यतुष्यते धनं तदेवाधी-
कृत्य यत् द्रव्यमात्मसात् कृतम् । तत्र तदेव
द्विगुणीभूतं दातव्यं नाधिनाश इति । आधि-
प्रयत्नादप्युत्पद्यते । सबद्धारकृतमिति क्रय-

विक्रयादिधनस्थानिर्वाहणाय यद्यङ्गुलीयकादि-
परहस्ते कृतं तद्व्यावस्थातिक्रमे द्विगुणं दातव्यं
तत्रापि येनाङ्गुलीयकाद्यपि तं एव चेद्व्याव-
स्थातिवर्ती तेन तदेव दातव्यम् । इतरच्चेद्व्याव-
स्थातिवर्ती तदा तदेवाङ्गुलीयकादिद्विगुणं प्रति-
दापयेदिति । किञ्च ।

“उपस्थितस्य मोक्तव्य आधिः स्त्रीगोऽन्यथा
भवेत् ।

प्रयोक्तव्येति धनं कुलेऽन्यस्याधिमाप्नुयात् ॥”
धनदानेनाधिभोग्यायोपस्थितस्याधिर्मोक्तव्यो
धनिना दृष्टिलोभेन न स्थापयितव्यः । अन्यथा
अमोक्ष्ये स्त्रीगौरवदृष्टो भवेत् असन्निहिते
पुनः प्रयोक्तारं कुले तदापहस्ते सृष्टिकं धनं
निधायधमर्गेः स्त्रीयं बन्धकं गृहीयात् । अथ
प्रयोक्तव्यसन्निहितस्तदाप्राञ्च धनस्य गृहीतारो
न सन्नि यदि वा असन्निहिते प्रयोक्तार आधि-
विक्रयेव धनदत्त्वाधमर्गेस्य तत्र किं कर्तव्य-
मित्यपेक्षित आह ।

“तत्कालकृतमूल्यो वा तत्र तिष्ठेदृष्टिकः ॥”

तस्मिन् काले यत्स्थाधिमूल्यं तत् परिकल्प्य
तत्रैव धनिनि तमाधिं दृष्टिरहितं स्थापयेत् तत
ऊर्ध्वं धनं वर्द्धते यावद्दानी धनं गृहीत्वा तमाधिं
तुच्छति यावदा तत्कालदयन्तव्येन प्रवेशयति ।
यदा तु द्विगुणीभूतेऽपि धने द्विगुणं धनमेव
गृहीतव्यं न त्वाधिनाश इति विचारितव्य-
ग्रहणकाल एव तदा द्विगुणीभूते द्रव्ये असन्नि-
हिते वाधमर्गे धनिना किं कर्तव्यमित्यत आह ।
“विनाधारकादापि विक्रीणीत ससात्त्विकम् ॥”
धारकादधमर्गादिना अधमर्गे असन्निहिते
सात्त्विकस्तद्वैच सद्यः तमाधिं विक्रीय तद्वर्ण-
नं गृहीत्वाहनी वाशब्दो यवस्थितविकल्पार्थः ।
यदर्थंयद्यथाकाले द्विगुणीभूतेऽपि धने धनमेव
गृहीतव्यं न त्वाधिनाश इति न विचारितम् ।
तदा आधिः प्रथमैर्द्विगुण इत्यस्याधिनाशः ।
विचारिते त्वयं पद्य इति ॥ * ॥ भोग्याधौ
विशेषमाह ।

“यदा तु द्विगुणीभूतमूल्यमाधौ तदा खजु ।
मोक्ष्य आधितुदुत्पन्ने प्रविष्टे द्विगुणे धने ॥”

यदा प्रयुक्तं धनं खजतया दृष्ट्या द्विगुणीभूतं
तदाधौ कृते तदुत्पन्ने आधुत्पन्ने द्विगुणे धनिनः
प्रविष्टे धनिनाधिर्मोक्तव्यः । यदि वादावेवाधां
दत्ते द्विगुणीभूते द्रव्ये त्वयाधिर्मोक्तव्य इति परि-
भाषया कारवान्तरैव वा भोग्याभावेन तदा
द्विगुणीभूतमूल्यनादाधौ भोग्याधौ धनिनि प्रविष्टे
तदुत्पन्ने द्रव्ये द्विगुणे सत्याधिर्मोक्तव्यः । अधि-
कोपभोगे तदपि देयम् । सर्वथा सृष्टिकमूल्य-
कार्याकारणार्थाधुपभोगविषयमित्दं वचनम् ।
तमेन स्याधिमाचवते कौकिकाः यच्च तु
दृष्टार्थं एवाधुपभोग इति परिभाषा तत्र
हेगुयथातिक्रमेऽपि यावत्कालानं तावदुप-
सृष्टे एवाधिम एतदेव सृष्टीकृतं दृष्टस्यतिना
“... कृणी बन्धमवाप्नुयात् ।

फलभोग्यं पूर्णकालं दत्त्वा द्रव्यच सामकम् ॥
यदि प्रकर्षितं तत् स्यात्तदा न धनभागधनी ।
कृणो च न लभेद् बन्धं परस्परमतं विना ॥”

अस्यार्थः । फलं भोग्यं यस्यासौ फलभोग्यो बन्ध
आधिः स च द्विविधः सृष्टिकमूल्यपाकारणार्थो
दृष्टिमात्रपाकारणार्थश्च तत्र च दृष्टिकमूल्यपा-
कारणार्थं बन्धं पूर्णकालं पूर्णः कालो यस्यासौ
पूर्णकालस्तमाप्नुयादधी । यदा सृष्टिकं मूल्यं
फलद्वारेण धनिनः प्रविष्टस्तदा बन्धमवाप्नुयादि-
त्यर्थः दृष्टिमात्रपाकारणार्थं च बन्धं सामकं
दत्त्वाप्नुयादधी । सर्वं मूल्यं सममेव सामकम् ।
अस्यापवादमाह । यदि प्रकर्षितं तत् स्यात्-
इत्यं प्रकर्षितमतिप्रयत्नं दृष्टेरभ्यधिकफलं
यदि स्यात्तदा न धनभागधनी । सामकं न
लभेद्द्वयं मूल्यमदृष्टैवर्णो बन्धमवाप्नुयादिति
यावत् । अथाप्रकर्षितं तद्वन्धकं दृष्टयेऽप्य-
पथ्याप्रन्तादा सामकं दत्त्वापि बन्धं लभेताधमर्गः
दृष्टिशेषमदृष्टैव लभेतेत्यर्थः । पुनरुपभोग्याप-
वादमाह । परस्परमतं विना उत्तमर्गाध-
मर्गयोः परस्परानुमत्तभावे यदि प्रकर्षितं
दत्त्वाप्तम् । परस्परानुमत्तौ वृत्तकर्मपि
बन्धकं यावत्कालान्तावदुपसृष्टे धनी निह-
रमपि मूल्यमात्रदाने नैवाधमर्गो लभते । इति-
मिताचरा ॥

बन्धकः, पुं, (बन्ध + स्थायै क्त्) विनिमयः ।
इति विन्धमेदिन्यौ ॥ आधिः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ रतहिच्छकः । इति नागार्थरत्नमाला ॥
(बध्नातीति । बन्ध + श्लुच् । बन्धनकर्त्तरि, चि ।
यथा, देवीभागवते । ५ । १ । ३६ ।

“ न गारी न धनं गेहं न पुत्रा न सहीदराः ।
बन्धनं प्राणिनां राजतद्विकारस्तु बन्धकः ॥”

बन्धकी, स्त्री, (बध्नाति मानसमिति । बन्ध + श्लुच् ।
गौरादित्वात् ङीष् ।) पुंश्लो । इत्य-
मरः । २ । ६ । १० ॥ (यथा, मार्कण्डेय-
पुराणे । ३४ । ८८ ।

“ न बन्धकीभिर्न न्यूनैर्बन्धकीपतिभिरुच्यते ॥”
इती । इति मेदिनीहेमचन्द्रौ ॥ पञ्चपुत्रव-
गामिनी । (यथा, महाभारते । १ । १२१ । ७४ ।

“ नातश्चतुर्थं प्रसवमापनुस्वपि वदन्त्युत ।
अतः परं स्त्रीरणी स्याद्वन्धकी पञ्चमे भवेत् ॥”

बन्धनं, स्त्री, (बन्ध + भावे लृट् ।) बन्धनक्रिया ।
बांधा इति भाषा । तत्पथेयः । उद्दानम् २ ।
इत्यमरः । २ । ८ । २६ ॥ कङ्कनम् ३ बन्धः ७
संयमनम् ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
हितोपदेशे । १ । ६५ ।

“ आपदामापतन्तीनां हितोऽप्यायाति हेतुताम् ।
मातृजहा हि वत्सस्य स्तम्भीभवति बन्धने ॥”
वधः । इति मेदिनी । नै, ६७ ॥ हिंसा ।
इति शब्दरत्नावली । रञ्जुः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ बन्धतेऽनेनेति करणयुत्पत्तया चि ।
(बन्धतेऽस्मिन् इति अधिकरणे लृट् । कारा-
गारम् । बन्धनस्थानम् । यथा, भागवते । १ । १२५ ।